

[Kjeld Olesen.]

talerstol er yderst moralsk over for os andre, stiller det op, som om vi har svigtet en sag, vi ikke burde svigte. Jeg vil gerne henvende mig direkte til ordføreren for det konservative folkeparti og egentlig også til ordføreren for venstre og spørge: hvem var det, der ændrede holdning? Var det sådan, at repræsentanter for de 2 partier slet ikke havde nogen flov smag i munden, da en ting blev ændret efter regeringsskiftet i 1968? Hvem var det, der som de første skabte en ny praksis i forhold til det, der havde været tilfældet siden 1960?

Ordførerne for de 2 borgerlige partier ved jo udmærket godt, at svaret er, at det var regeringspartierne. Det var den pris, man måtte betale for at få etableret en regering, at man ændrede praksis. Der er ikke ændret nogen praksis i socialdemokratiet. Vi har fra åbningstalen i 1967 lagt op til en reform; i de mange år, hvor vi har administreret forliget, har vi forstået, mener jeg, uden at det skal lyde som selvros, at leve op til det tillidsforhold, der var nødvendigt. Men ordføreren for det konservative folkeparti har selv været med til at bryde denne tillid, og derfor vil jeg meget henstille, at man dæmper sig noget ned, når man anlægger disse meget moralske betragtninger over for os andre.

Ordføreren for det konservative folkeparti har ligesom fundet ud af, at socialdemokratiet øjensynlig vil en reduktion af styrkemålene. Ja, det vil vi så sandelig. Man behøver ikke at granske ret langt for at finde ud af det, thi det har vi vedtaget på vor årsmødeudtalelse, og det er blevet fremhævet ved førstebehandlingen af det lovforslag, vi her har med at gøre. Det har altså været sagt ganske tydeligt. Argumentationen for, at vi ønsker en reduktion af styrkemålene, har også været ført frem. Lad mig bare som en enkelt ting nævne i svar, vi har fået, at der jo henstår en mangel på 900 mill. kr., når 5 års materielanskaffelserne er overstået. Vi har en våbenteknisk udvikling, der løber stærkt, og derfor må der være et forhold mellem mængden af de våben, vi anskaffer, og de penge, vi anvender, ofrer på forsvaret.

Må jeg sige til hr. Kristen Østergaard, at jeg altså ikke rigtig har fundet ud af, hvad hr. Kristen Østergaard egentlig ville for-

tælle os. Det ene øjeblik siger hr. Kristen Østergaard, at da vi ville udsætte reformen til næste samling, var det nødvendigt for regeringspartierne at gennemføre lovforslaget, som det altså nu sker for øjeblikket. På et andet tidspunkt i sit indlæg sagde hr. Kristen Østergaard, at man gerne ville have en udsættelse, hvis man havde garanti for at få et forlig. Men den garanti havde man ikke, for, som man sagde, der er ikke den nødvendige tillid, for vi har jo nævnt 10.000 mand, og vi har snakket om en yderligere nedsættelse af tjenestetiden. Det kunne måske være, at hr. Kristen Østergaard ville have sagt noget andet, om han tilstrækkeligt havde gennemlæst, hvad det egentlig var, vi skrev den 22. april i år, f. eks. når det gjaldt de 10.000 mand, hvor vi sagde, at vi skulle stile imod en nedsættelse til de 10.000 mand. Vi lagde os ikke fast. Vi ville ikke lægge os fast, fordi vi med formuleringen ville lade vejen være åben for et forlig.

Så siger hr. Kristen Østergaard, at den administrative ordning, der gælder med hensyn til tjenestetiden, er ganske god. Hr. Niels Helveg Petersen fra det radikale venstre synes øjensynlig også, den er god, for hr. Niels Helveg Petersen har, som jeg sagde i mit første indlæg, fundet ud af, at med den har forsvarsministeren bemyndigelse til at nedsætte tjenestetiden. Jeg kunne lide, at hr. Kristen Østergaard kom med disse bemærkninger ikke til mig, men til forsvarsministeren og altså fortalte ham, at disse taktiske spring og gebærder, der har været foretaget for at få tjenestetidsnedsættelsen kædet sammen med gennemførelsen af dette lovforslag, ikke har noget reelt på sig.

Hvad hr. Bilgrav-Nielsen fra det radikale venstre angår skinner det igennem, at hr. Bilgrav-Nielsen søgte at spille sig op som en glad og lykkelig ordfører for det radikale venstre. Flere gange i indlægget sagde hr. Bilgrav-Nielsen, at han gerne ville udtrykke sin store tilfredshed med det, man nu var nået frem til. Man ville gerne udtrykke sin store tilfredshed med, at der nu blev nedsat en kommission. Det, som hr. Bilgrav-Nielsen altså udtrykker sin store tilfredshed med, er det, som forsvarsministeren kalder for en reform. Men kan hr. Bilgrav-Nielsen være tilfreds med det? Jeg beder ikke om,